

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1101 14 tháng 8 năm 2016

Thơ ngỏ

Chơn Tâm

*Chơn tâm qui hội duyên tình đẹp
Khai triển chính mình qui hội tốt
Diễn tiến không ngừng tâm đạt thức
Thành tâm tu luyện tiến từ hồi*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tại sao Bé nhận định là có thiên ma?
- 2) Jesus Christ có rất nhiều người kính phục một thời gian rồi lại bỏ là tại sao?
- 3) Có khi chúng tôi thấy Bé cô đơn và buồn phải không ?
- 4) Phải làm sao mới dứt được sự động loạn kể trên ?
- 5) Đấng Christ từ ái với Phật có khác nhau không ?
- 6) Tại sao đạo Chúa có nhiều người theo mà đạo Phật lại ít người theo ?
- 7) Thức là gì ?

<p>1) <i>Hỏi: Tại sao Bé nhận định là có thiên ma?</i></p> <p>TL: Thừa thiên ma là một phần hồn siêu thoát trở lại mặt đất này, xây dựng cơ đồ cho chính họ, chứ không làm được phép lạ như Đấng Christ từ ái.</p>	<p>2) <i>Hỏi: Jesus Christ có rất nhiều người kính phục một thời gian rồi lại bỏ là tại sao?</i></p> <p>TL: Thừa vì niềm tin không vững, không tự biết họ làm sao biết được Jesus Christ, trong lúc tâm thân bất ổn, đâm ra hoang mang chạy bậy, rồi cuộc cũng phải chôn xác dưới lòng đất, dù có thiêu đi nữa thì tro cũng phải chôn vùi dưới lòng đất mà thôi. Người tu thật chỉ biết có cái tâm, thì mới kính trọng những Đấng thanh nhẹ đã lưu lại nhưng lời chọn lý quý giá trên mặt đất này.</p>
<p>3) <i>Hỏi: Có khi chúng tôi thấy Bé cô đơn và buồn phải không ?</i></p> <p>TL: Thừa Bé không bao giờ cô đơn và buồn cả, nhưng hành giả cô đơn và buồn, tưởng lầm là Bé cô đơn và buồn, cô đơn là chỉ có một mình mà lo nhiều việc không xong, vì tâm hướng ngoại, buồn là cảm thay mình vẫn tầm tối chưa quán thông được việc nhỏ cho đến việc lớn, vẫn ôm lấy sự sợ sệt và sân si</p>	<p>4) <i>Hỏi: Phải làm sao mới dứt được sự động loạn kể trên ?</i></p> <p>TL: Thừa phải tự tin và thực hành đúng pháp, bớt hướng ngoại, ăn cơm trời phải nhớ trời mà tu, không nên ăn cơm trời mà trách móc thị phi chuyện người khác, thì nó sẽ đi lạc hướng hồi nào mà không hay, cho nên ở đời này hay than khổ là vậy, chịu không nổi mà không hay chính mình đã phá hoại mình từ tâm lẫn thân, biến thể của nó là động loạn mà thôi</p>
<p>5) <i>Hỏi: Đấng Christ từ ái với Phật có khác nhau không ?</i></p> <p>TL : Thừa ở đời này đặt ra danh xưng chứ kỳ thật nguyên chất của nó là từ quang thanh nhẹ như nhau, nhưng trong lúc làm việc, tùy theo hoàn cảnh nhu cầu mà tận độ.</p>	<p>6) <i>Hỏi: Tại sao đạo Chúa có nhiều người theo mà đạo Phật lại ít người theo ?</i></p> <p>TL : Thừa Phật Chúa cũng do tâm đề ra, muốn nhẹ thì theo lời chọn lý mà tu, còn muốn nặng thì mặc nhiên cho đời lôi cuốn cuối cùng rồi cũng sẽ thức tâm theo chịu hưởng luân hồi tiến hóa mà thôi, tất cả đều nằm trong luật tự nhiên và siêu nhiên, đó là vô sanh là vậy.</p>
<p>7) 18-08-91</p> <p><i>Hỏi: Thức là gì ?</i></p> <p>TL : Thừa thức là tự nhiên hình thành theo trình độ và hoàn cảnh sẵn có, đặt nó ở môi trường nào nó sẽ được tiến hóa theo môi trường đó, cũng như người ở trên cao nguyên Việt-Nam mà gọi qua Mỹ học hỏi, trong vòng 10 năm thì họ vẫn nói tiếng Mỹ rõ rệt như người Mỹ, nhờ những gì mà họ hiểu mà nói được, có phải nhờ chọn thức hòa đồng của họ mà tự cảm nhận, theo chiều hướng thu phóng tự nhiên, còn người tu không nghe được Phật Tiên phân giải, là tại vì họ hướng ngoại tạo thành một tập quán xoi bói người khác, mà đành phải quên chọn thức của chính mình, cho nên không nghe được siêu âm.</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Cha Oi!

Quên Cha là chuyện thường tình
Nay con trực nhớ cảm mình khổ đau
Cha ơi ! Chon lý nhiệm mầu
Đầu tàu đang chạy con nào có hay !
Tâm con thay đổi hằng ngày
Vì đời lôi cuốn vì say tình đời
Tưởng làm đắc chí tạm thời
Đâu dè chôn sống cuộc đời không hay
Tạo ra cái cảnh tứ thầy
Quên đi ruột thịt Cha đầy thế sanh
Xác phàm nặng trước tướng thanh
Thị oai tác quái sở Khanh đủ điều
Tưởng mình chiếm được người yêu
Tưởng làm là đã đạt siêu hơn người
Lắm khi ngạo mạn chề cười
Tưởng mình trí thức người người u mê
Cảnh đời dạy dỗ muôn bề
Lòng tham không đáy bối bê trăm điều
Cha ơi ! Càng khổ càng yêu
Cha Trời sắp đặt để dìu tâm con
Cảnh đời đã sẵn đường mòn
Thích Ca thành đạo núi non cảm hòa
Jésus giữ lý của Cha
Đều là thọ khổ chan hòa tình thương
Động lòng con trẻ tạo gương
Hy sinh trọn kiếp vì thương muôn loài
Chẳng còn cố vị đua đòi
Khai thông đường đạo muôn loài đặng an
Hậu sanh chép sách luận bàn
Biết mình chậm trễ hai hàng lệ rơi !
Cảm minh thiên địa Cha Trời
Tinh vi sắp đặt dụng lời nhủ khuyên
Khuyên người lâm lạc tục duyên
Duyên Trời duyên Phật duyên hiền trong tâm
Nam Mô hai chữ tự tâm
Bỏ đời qua đạo tái lâm cảnh Trời
Biết hồn biết vía đời đời
Chuyển xoay xoay chuyển hợp thời tiến thặng
Chẳng còn tạo nghiệp khó khăn
Thân hình đi đứng cơ cần lo âu
Tự mình gieo lầy mối sầu
Có tâm không phát có đầu không minh
Đến già mới rõ thiên tình
Không răng ăn uống tâm linh sù sè
Tóc thời bạc nhược tuyết khoe
Mắt thời yếu ớt không che khó tường

Xem chi cũng phải có gương
Trí thời chậm lụt khó lường khó đo
Làm cha làm mẹ của kho
Tay chân run rẩy khó mò đến nơi
Biết mình là đã hết thời
Trời ban công tác đời đời giữ kho
Của tiền ôm giữ bo bo
Kiếp nầy ngu ngốc chẳng lo giúp người
Cha Trời chỉ biết nực cười
Sao con không nhớ lúc thời giáng lâm
Tay không con đến với tâm
Ngày nay động loạn lại tâm hơn thua
Yêu đời phá đạo quê mùa
Chê khen đủ thứ tranh đua đủ điều
Xe hơi cũng muốn có nhiều
Vòng vàng đeo nặng trở trêu cánh đời
Còng tay cột cổ tân thời
Đẹp thời không đẹp bị đời gạt thời
Chạy theo luận thuyết sang tòi
Màu xanh màu đỏ tạo ngôi bên ngoài
Làm sao sánh được nguyên loài
Vạn linh nguyên ý do Trời sáng ban
Tâm tu tạo đẹp thực hành
Nhớ Cha lại nhớ khí thanh chan hòa
Có không không có thật thà
Học bài vay trả tự hòa cảm thông
Thực hành mới rõ hóa công
Chơn kinh vô tự trong lòng của con
Vui cười bàn bạc vuông tròn
Qui nguyên một nắm một vòng khai tâm
Giải bày thấm thía tránh làm
Khuyên con tự bỏ chẳng tầm tham sân
Của thiên trả địa cán cân
Chẳng còn lường gạt lòng phân quân bình
Tay không đã đến một mình
Tự mình phán xét tự mình giải thông
Cha ơi ! Con nguyện cầu mong
Vinh quang tương ngộ tái tông quê Cha
Tình thương sống động chan hòa
Lệ rơi ! Mừng thức quý Cha muôn đời
Gắng tu con tiến hợp thời
Điễn thanh trần ngập lập đời thượng ngươn
Thánh Thân Tiên Phật tạ ơn
Cộng đồng chơn điễn chẳng sòn chẳng phai
Diệu thanh diệu lý thanh đài
Dạy hiền tiến hóa đôi mài sửa tâm

Thực hành pháp lý nguyên âm
Cha ban tình đạo giải tâm u mê
Thương mình thương họ đề huề
Quán thông tự thức chẳng chê người nào
Hy sinh tất xấu bước vào
Con đường rộng lớn hợp mẫu đạo tâm
Cha ơi ! Chơn lý truy tầm
Lòng con thanh thản rõ thâm đường đi
Trở về thanh tịnh một khi
Tâm con sáng suốt hưởng thì vinh quang
Mến thương nhiều cảnh nhiều màn
Trầm luân tạo khổ có đàng chẳng đi
Tự mình gây hấn sân si

Khổ mà không biết chẳng thi chẳng hòa
Nặng tình nuôi dưỡng cái ta
Khó mà thành đạt khó mà khai thông
Luận đi xét lại hóa công
Ngày đêm chuyển hóa một lòng giải mê
Con tu con đặng trở về
Cùng Cha hợp tác giải mê cõi trần
Nguyện tu đóng góp một phần
Nhớ Cha quý Mẹ tự lần thức tâm
Cha ơi ! Con vẫn thì thâm
Hứa cùng Trời Phật nguyện tâm về Cha
Tình thương qui hợp một nhà
Thương yêu tha thứ chan hòa tình thương.

Thầy Tám
Tasmania, 15-01-1986

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

KHÓA TỊNH KHẨU TẠI BIG BEAR - (Cuốn 3)

Bạn đạo: Nam Mô A Di Đà Phật, con kính chào Thầy, chào tất cả quý bạn đạo. Con đến đây con, trước nhất là con cảm ơn Thầy, sau nữa là con có một điều mà con chôn cất, giấu cũng lâu rồi, từ hồi con gặp chị Ba Khế tới giờ cũng tám chín năm lận, nhưng con nhìn thấy cũng lờ thôi bởi vì con nặng gánh gia đình. Con không có đông các cháu, nhưng mà điều cháu nó, nó cũng như nó không được, cái tánh nó không có được, nó không được đậm như những đứa trẻ khác nên con cũng mệt lắm! Con có một đứa mà bằng người ta mười đứa, chị Ba Khế chị biết. Con cũng nhờ ngày kia con biết được Pháp, con thiền, thì trong gia đình con bây giờ thì cháu nó cũng lớn rồi, năm nay nó cũng 24, nó cũng, cái tánh của nó cũng đổi nhiều lắm rồi! Con cũng nhờ Ôn Trên, cũng có lẽ là con cũng tin tưởng là khi con biết pháp thiền này thì con hành pháp, có lẽ là Bên Trên cũng soi sáng cho con nên gia đình con cũng rất là, mẹ con con cũng hạnh phúc lắm! Cháu thì nó cũng ngoan lắm, nó làm lụng, nó nghe lời con; có một điều nó nói là nó đi vô trong hăng nó làm đó thì nó ưa cái bị mà, người Việt Nam đông lắm, rồi như nó giúp người ta thì nó lại bị người ta dội lại nó, gieo tiếng ác cho nó. Cho nên nó nói là: “Má đi dự khóa học thì Má thưa với Đức Thầy giùm con là tại sao con giúp người mà con cứ bị người phản lại?” Thì, kính thưa Thầy, con cũng đã biết rằng khi mình giúp người thì: “Giúp vật thì vật trả ơn, mà giúp nhơn thì nhơn trả oán,” con biết; nhưng,

kính thưa Thầy, nó nói con là “Má có dịp đi,” nó muốn đi lắm nhưng mà bởi vì nó không có được nghỉ vacation tháng này cho nên nó nói là con kính thưa Thầy cho nó vài lời, cũng như là sao mà nó giúp người mà thường thường nó cứ bị mắc oán?

Đức Thầy: Giúp người, mang oán, mới là có cơ hội tu.!

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Phải không? Mà nó tuổi trẻ, nó phải học những cái kích động vậy đó nó mới biết giá trị thanh tịnh và khả năng sẵn có của chính nó. Không nên giận người ta. Người ta trả oán, mình còn cảm ơn người ta, mình vui hòa với họ, họ mới phục mình. Tuổi trẻ mà ra vậy, mà vui hòa họ sẽ phục; vẫn giúp họ, không ghét họ, mới thấy thực hiện cái tâm từ bi của mình.

Bạn đạo: Dạ. Dạ, con cũng nghe băng Thầy nhiều, Thầy thường khuyên, thì con cũng khuyên cháu như vậy; mà cháu nó đôi khi thì nó trẻ, đôi khi nó cũng thích nghe băng Thầy, băng mới gửi về thì nó cũng nghe.

Đức Thầy: Kêu nó phải lay nhiều, nó còn tự ái.

Bạn đạo: Dạ cháu, thì cháu đi làm nhiều lắm, có

khi một ngày hoặc là 12 tiếng, 12 tiếng không à! Một tuần nó làm có khi 85 tiếng, 80 tiếng, có khi mà ít nhất cũng 60 mấy tiếng. Cho nên vì nó mệt mỗi quá, rồi chuyện này chuyện kia trong hãng, có khi về, nó nản. Con cũng nói nó là “Soi Hôn, hít thở đi!” Nó làm chừng ít ngày cái nó lại ngưng; mà nó cứ làm đi, làm lại vậy hoài! Thành ra nó thích đi gặp Thầy, nó nói là “Để cho con, thế nào con cũng gặp được ông Tám, để cho ông Tám khai cho con bộ đầu cho con tu!” Nó, thì nó rất ngoan, Thầy; nó không có cái gì hết á.

Đức Thầy: Nó phải hành, bộ đầu mới khai. Chớ Ông Tám khai bộ đầu nó là cảnh sát bắt bỏ tù!

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Phải không?

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Lậy búa đập, là cảnh sát bắt bỏ tù! Tội nghiệp Ông Tám, mà đừng có sai Ông Tám làm chuyện đó! Mà kêu, ông cũng làm: Ông đập một búa là ở tù à!”

Bạn đạo: Dạ, kính thưa Thầy, con còn một chuyện nữa: Con thì tứ cố vô thân, từ hồi nào tới giờ con không có từng biết ba má của con, nhưng mà con không biết bây giờ, đứa con mà bị lưu lạc từ nhỏ tới lớn, con toàn là làm con nuôi người ta không à. Thành ra bây giờ con không biết là...

Đức Thầy: Chị đâu có thiếu gì, Chị đầy đủ.

Bạn đạo: Dạ, ba má con hiện giờ ở đâu thưa Thầy? Còn sống hay chết, con không biết được ạ?

Đức Thầy: Chị hiểu chị đầy đủ hết. Chị có ba má chớ, tại chị không thấy.

Bạn đạo: Dạ, tại vì con biết Cha Trời Mẹ Đất là ba má của con.

Đức Thầy: Chứ còn gì nữa.

Bạn đạo: Dạ. Nhưng mà cái người sanh thành ra con !.

Đức Thầy: Có hôn, có vía, có Cha Trời, Mẹ Đất,

có cơm ăn, có job làm, muốn gì nữa? Cũng không thiếu cái gì hết, không có tiếc cái vụ đó. Không biết tôi là con ai? Tôi là con của Trời, Trời Phật là đủ rồi. Bây giờ vô Vô Vi là có gia đình Vô Vi, tôi có chị em đông lắm, khắp thế giới mà!

Bạn đạo: Dạ, kính thưa Thầy, con cũng may mắn là cho con gặp được pháp này, cho nên bây giờ gia đình Vô Vi tức là gia đình của con, lúc nào...

Đức Thầy: Không có tui, không có gì hết! Gia đình Vô Vi là vui, đi tới đâu cứ oánh telephone có xe tới rước đàng hoàng!

Bạn đạo: Dạ. Con cũng nhờ Ôn Trên, nhờ vậy cho nên cuộc sống của con nó cũng là ổn định. Trước kia con buồn, cả đời con không thấy hạnh phúc là cái gì hết !

Đức Thầy: Mà cái gì là hạnh phúc mà thấy? Chị biết cái gì là hạnh phúc? Chị thấy không?

Bạn đạo: Con có một đứa con thì hồi xưa nó cũng làm cho con khổ lắm! Con ở gần chị Ba cũng biết cho con, một đứa thành mười đứa. Con biết là nghiệp quả của con nó nặng đến nỗi mà con khổ. Nhưng mà từ hồi con hành Pháp tới giờ thì hầu như Bên Trên, chắc con nghĩ con cũng tin tưởng, cũng xoay chuyển. Bây giờ thì con con thì nó ngoan lắm, con nói gì nó cũng nghe. Nó đi làm nó không biết tiền bạc cái gì hết, lãnh check năm sáu trăm gì cũng đưa hết; mà bốn, năm trăm, ba, bốn trăm gì cũng đưa hết. Nó rất là ngoan, con cũng vui lắm! Mà con đi như vậy nó cũng gửi tiền gửi bạc, này kia, kia nọ; nó thương con lắm! Con mà bệnh một chút xíu thì nó đi làm cũng không yên, nó cũng phone về. Ban ngày nó cũng đùa với con cũng vui lắm!

Đức Thầy: Kêu nó nghe bằng cho nhiều, tự nhiên nó trở nên một đứa con hiểu thảo và có giá trị với quần chúng.

Bạn đạo: Dạ, thành ra con chỉ có một điều là cái bộ đầu của con thưa Thầy, sao nó cứ, đôi khi nó cứ nặng nặng ở trên đỉnh đầu này, Thầy? Nó nặng lắm! Như bây giờ, hiện giờ nó khó chịu, nó làm như là tức cái gì mà không có bung ra được đó Thầy. Nó tức tức ở ngay đây này. Đôi khi con để cái tay như vậy, có khi làm như là cái tóc, làm

như là có ai mà phớt một cái như thế này. Nó mát, nó...

Đức Thầy: Cái điện nó chạy.

Bạn đạo: Rồi nó tự nhiên nó lạnh nữa.

Đức Thầy: Nhiều người ngủ không đủ nó nặng, ngủ đủ nó nhẹ nhàng.

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, có nhiều khi nó mát nữa. Nhiều khi con đang làm ở hăng, mà kiểu nó

làm như cái máy lạnh, nó mát trên đầu. Đôi khi thì nó nóng nữa, con để cái tay nó nóng cái bàn tay của con.

Đức Thầy: Theo cái đó niệm Phật, cái đó tốt lắm, không sao hết. Niệm, mà niệm tới đặng trước. Còn khi mà nó nặng trĩu, nặng ngực, cái đó là nó muốn nhập đó, phải không?

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Không có nhận.

BẠN ĐẠO VIẾT

Hemet ngày 8 tháng 8 năm 2015

Kính gửi về Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Thưa Các Bạn:

Lại một lần nữa được tường trình về khóa học TỊNH KHẨU và NIỆM PHẬT trên Thiền Viện VĨ KIÊN. Khóa 5 từ ngày 5/8 đến ngày 7/8/2016, gồm khoảng hơn 20 bạn đạo từ các nơi hội tụ về, có một em du học sinh Việt Nam và bạn đạo địa phương đồng tham dự.

Kỳ này nhà bếp nghiên cứu kỹ lưỡng cho ăn theo Dưỡng Sinh. Mọi người ăn ngon đều khen tặng hết lời, có vài bạn đạo xin thực đơn đó để đem về nhà tiếp tục thưởng thức.

Về phần PHÁT BIỂU CẢM ỨNG như sau:

Có bạn tu được 3 năm bắt đầu cảm thấy điện trụ nơi trung tim giữa hai chân mày. Có bạn cho biết càng tham dự khóa học càng cảm thấy thanh nhẹ dễ thiền hơn. Có bạn thì cho biết về giấc mơ thấy con rắn, cả một thùng rắn, có con không có cái đầu. Qua bàn bạc thảo luận, cuối cùng bạn ấy cũng tìm câu trả lời rất thỏa đáng cho chính mình. Bạn ấy cho biết con rắn màu đen chủ về Thận Thủy, có nghĩa là độc tố trong thận được giải ra, đó là dấu hiệu tốt, sức khỏe dần dần sẽ được khôi phục... Có bạn cảm động đến rơi lệ vì thấy ban nhà bếp phục vụ tối đa, vô quá ngại. Có bạn tỏ lòng cảm ơn tất cả đã tạo điều kiện cho tham dự lúc mãn khóa. Và chúng tôi cũng thành thật cảm ơn tất cả quý bạn đã về đây tham dự tu học. Tất cả thật là hạnh phúc.

Tổ chức các khóa Tịnh Khẩu và Niệm Phật không ngoài hai mục đích:

Thứ nhất: Dẫn thân phục vụ trong tinh thần bất vụ lợi, phục vụ tối đa vô quá ngại để tạo điều kiện tốt nhất, thuận lợi nhất cho các bạn về đây tham dự tu học đạt được nhiều kết quả cho cả tâm lẫn thân.

Thứ nhì: đó là TRẬT TỰ CHUNG HÀNH. Một Tổ, một Thầy, một tâm, một ý, một phương pháp thực hành, một hơi thở, một cảm thức và một tiếng nói chung. NHỨT HỒ BẢ ÚNG, TRẬT TỰ CHUNG HÀNH, LỢI ÍCH CHO CHUNG. Đại Sự Chung cần có nhiều bàn tay và khối óc đóng góp xây dựng, chung sức với nhau mới làm nên việc lớn tốt lành cho quần sanh cộng hưởng. Chúng ta cùng nhau Tịnh Khẩu Niệm Phật, làm việc bằng một tâm thức thanh tịnh sáng suốt thì làm gì có hay và dở, tốt và xấu, khen và chê, đúng và sai, v.v... Tạo thành một khối Điện Quang thanh nhẹ hòa ái tương thân, tha thứ và thương yêu, có thể ảnh hưởng cả bầu trời thế giới, mưa thuận gió hòa, ích lợi quần sanh, địa ngục trần gian cũng có thể biến thành Thiên Đàng tại thế ...

Qua những phát biểu cảm tưởng và tâm tình mộc mạc, ước mong huynh đệ tỷ muội chúng ta cùng bắt tay nhau, chung sức xây dựng cơ đồ tâm linh, là những anh hùng cách mạng tâm linh, là những chiến sĩ tình thương của Thượng Đế, cùng nắm tay nhau vượt qua, xuyên qua trận đồ mờ ảo của trần gian.

Kính chào các bạn.

Quý thương,

Bành Chí.